

Ta knjižica je zate.

Ker si navdih,
ker si zgled in
ker imaš vpliv.

»Ne uči otrok, kako biti bogat.
Uči jih, kako biti srečen.
Ko bodo odrasli,
bodo tako poznali vrednost stvari,
ne zgolj njihove cene.«

Victor Hugo

Čeprav živimo v eni najbolj razvitih družb, kjer nam na stotine naprav in pripomočkov olajšuje vsakdanja opravila, se zdi, da ne živimo kaj bolj lahkotno, radostno in sproščeno kot generacije pred nami, ki vsega tega udobja niso poznale.

Celo nasprotno: tesnoba, stres in obremenjenost niso več prihranjeni niti našim najmlajšim.

Sistem korenčka in palice je preživet in na današnje otroke ne deluje. Kazen in graja jim vlivata strah in jih naredita bolj vodljive. S tem ponotranjijo sporočilo, da ima najmočnejši vedno prav. Ob tem trpi njihova samopodoba. Odločitve in pobude predajajo v roke drugih in se preprosto vdajo v to, da so vodeni. Na kratek rok se to morda sliši celo fino: nastane mir. Vendar ko od takega učenca pričakujemo samoiniciativno razmišljanje, ga ta ne bo sposoben izraziti.

Ko jih prisilimo, da so tiho, mirni in sodelujejo, jih naučimo, da v življenju cilj opravičuje sredstva in da ni pomembno, za kakšno ceno boš dobil želeno. S takim pristopom se naučijo, da je bolje, da zatiraš, kot da si sam zatiran. Uspeh in moč tako povezujejo s statusom. Če si glavni, si krut in neizprosen do nižjih od sebe.

Otroci se vedno učijo z opazovanjem in posnemanjem.
Če ključni učitelji (učitelji v šoli, starši, trenerji, duhovnik ...)
v njihovem otroštvu niso sočutni in ne prisluhnejo,
bodo taki postali tudi sami.

Se čudimo torej, da toliko vodilnih stolčkov zasedajo ljudje,
ki so pripravljene narediti vse, da do tja pridejo?
Se čudimo, da imamo zdravnika, ki nas obravnava kot številko?
Direktorja, ki mu ni mar za svoje zaposlene?
Menedžerja, ki ga njegova vest ne ustavi pred
nezakonitimi potezami?

Korenine vsake družbe, države, sveta smo mi.
Ko bo prebujenih ljudi več kot tistih, ki živijo na avtopilotu,
bomo priča čudežem.
Čudežem, ki si jih v sebi vsi močno želimo,
saj smo vsi le – čuteči ljudje.

Biti učitelj res ni preprosto.

A če dopustimo, da nas v stresnih trenutkih popade panika,
jeza ali samopomilovanje, ne bo nič lažje.

Najlažje se zdi ostajati v starih vzorcih in odreagirati,
kot smo navajeni,
pa čeprav naše avtomatsko odzivanje
nam ali našim učencem
ne prinaša nič dobrega.

Vzajemno spoštovanje
dela čudeže.

»Pravo izobraževanje se začne šele,
ko zapustiš šolske klopi.«

Robert Kiyosaki

V resnici nihče od nas nima nadzora, saj je nadzor le iluzija.
Z nenehno skrbjo in tesnobnimi očmi, uprtimi v prihodnost,
le krademo življenje sedanjosti.

Sreče ne dosežemo, ko uredimo svoj zunanji svet.

Mir in sreča postaneta dosegljiva,
ko se notranje umirimo in zberemo ter se
čim pogosteje razvedrimo –
ne glede na stvari, ki nas obremenjujejo.

Ego pravi: »Ko bo vse urejeno, bom miren.«
Duša pa pravi: »Umiri se in vse se bo uredilo.«

Marianne Williamson

Mora torej biti učitelj avtoriteta? Da.
Sposoben mora biti voditi uro in ohranjati mir.
Vendar lahko pri tem izbira načine, kako to doseči.

Stari načini so že izžeti.

Potrebujemo srčne učitelje, ki razumejo,
kaj je njihovo poslanstvo in kakšen vpliv imajo na otroke.

Najstniki v povprečju niso sposobni več kot deset minut
zbranega poslušanja monotonega predavanja,
ki jih ne zanima.
Njihovi razvijajoči se možgani jim to onemogočajo.

Mladi izjemno cenijo poštenje in zelo hitro dojamejo,
zakaj je treba sprejeti učiteljeva navodila,
če mu ta zna razlog ustrezno razložiti.

Če zahtevamo pozornost preprosto zato,
ker si lastimo superiorni naziv,
smo se že zapisali porazu.
Otroci morda nimajo še toliko znanja kot mi,
a izjemno dobro čutijo in zaznavajo.

»Vsakdo, ki se za to trudi, lahko povzroči,
da bomo kot družba vsaj korak bliže k deželi,
kjer bo šola po meri otrok ponujala zavetje,
v katerem bodo učitelji, učenci in njihovi starši bolj zadovoljni,
mirni, uspešni in srečni.«

Tanja Fajon

Ste se kdaj ujeli, da kričite na otroke, naj ne kričijo?
Da jim vsi vznemirjeni ukazujete, naj se umirijo?
Jim pridigate, kako morajo biti dosledni,
sami pa ne držite obljub
in ne izpolnujete svojih zaobljub?
So slišali besede in popravili vedenje
ali se le odzivajo na zgled
in tako zgolj bijemo bitko z mlinom na veter?
Otroci bolj posnemajo, kot poslušajo.

Za otroke (in nasploh za ljudi) šteje to, kar začutijo.
Če stoji pred njimi radostna oseba,
ki s svojim žarom dokazuje,
da zna živeti in ve, kaj govori, mu bodo samodejno prisluhnili.
Druge bodo izključili, saj ne bodo želeli tvegati,
da bi jim postali podobni.
Učitelj naj bi bil tisti, ki kaže pot,
ki predstavlja luč.

Dejstvo je, da so najbolj uspešni Zemljani tisti,
ki so si našli poklic,
za katerega so bili rojeni – imajo torej talente
in tudi strast do izbranega dela.

Na drugi strani so najbolj zamorjeni, odtujeni in nesrečni tisti,
ki so izbirali življenjsko pot na podlagi ocen,
tujih mnenj in prilagajanja okolici.

»Svet se spreminja z zgledom, ne z mnenji.«

Paulo Coelho

Kdor pozna svojo resnico in jo živi,
je svoboden, srečen in uspešen.

Kdor svoje resnice ne pozna ali si je ne upa živeti,
je ujet in nesrečen.

»Če še vedno iščeš osebo, ki bo spremenila tvoje življenje,
se poglej v ogledalo.«

Roman Price

Ne drži le, da radi zapojemo, ko smo srečni,
ampak postanemo srečni, ko zapojemo.

Ocene so le še en umeten izum,
ki človekovo pozornost namesto vase
preusmerjajo v zunanje dosežke.

»Ni pametno učiti otroke, da bodo vedno zmagali.
V resničnem življenju imaš vzpone in padce.«

Richard Branson

Tudi kdor ni fakultetno izobražen ali na visokem položaju,
ima prav gotovo vse možnosti,
da živi srečno in izpolnjeno življenje.

Poraz ni konec, zaključek, obup in žalost.
Je le neizogiben del življenja in kot košček mozaika,
v katerem je vsaka izkušnja dragocena.
To nas iz trenutka v trenutek ustvarja v novo,
boljšo, modrejšo in sposobnejšo osebo.

»Ko sem bil star pet let, so me v šoli vprašali,
kaj bom, ko bom velik, in sem odgovoril: 'Srečen.'
Rekli so mi, da nisem razumel naloge,
jaz pa njim, da oni ne življenja.«

John Lennon

Izobrazba JE pomembna.
Znanje je ključnega pomena.
Delovne navade so nujne.
Vendar tu se šele začne.
To je samo podlaga in izhodišče.

Pomembno je zavedanje,
da besede, ki jih izrekamo otroku,
kreirajo njegovo realnost.
Slišano prevzame za svojo resnico
in na podlagi nje deluje.

»O Bog, daj mi moč, da sprejmem tisto,
česar ne morem spremeniti,
daj mi pogum,
da spremenim tisto,
kar lahko spremenim,
in daj mi modrost,
da razlikujem to dvoje!«

Sv. Frančišek Asiški

Svet popeljejo naprej ravno tisti, ki štrlijo iz povprečja.

Neodvisni misleci.

Posebneži, ki si upajo razvijati nove ideje

in ustvariti nove izume v korist celotnega človeštva.

To so posamezniki z debelo kožo, ki so kljub nespodbudnemu sistemu rinili naprej, ki se niso ozirali na mnenja vzgojiteljev, učiteljev, celo staršev; ki so verjeli v svojo vizijo, si ob tem nabrali kup nalepk in diagnoz, na katere so se na srečo požvižgali, in na koncu dali iz sebe nekaj čisto novega. Nekaj takega, kar je vsem, ki niso verjeli vanje, vzelo sapo.

»Nekomu, ki je zagotovo DRUGAČEN od večine,
ki izstopa iz povprečja,
rečemo POSEBNEŽ.
Nekateri mu rečejo ČUDAK.
Ko izumijo nekaj revolucionarnega,
jim rečemo GENIJ.
In vse to je ista oseba.
A na koncu prav ta imena zaznamujejo svet:
Albert Einstein, Steve Jobs, Henry Ford ...«

Petra Škarja

Kako drugačen bi bil svet, če se človekova individualnost
ne bi štela kot pomanjkljivost?

Kdo vse bi dobil krila, če ne bi bil obsojan,
ocenjevan, kregan, kritiziran?

Kako bi se počutili mi, če se ne bi dojemali kot
prave/napačne in dobre/slabe,
ampak bi sami sebe v celoti brez sodb
sprejeli takšne, kot smo?

Kako bi se počutili naši otroci,
če bi jim naredili prav to uslugo?

»Sprejmi oboje – kompliment in kritiko.
Da se cvetlica razpre,
potrebuje tako sonce kot tudi dež.«

Neznani avtor

Dokler se delimo na *mi* in *oni drugi*,
na *našo* skupino in *drugo* skupino,
na *naše* in *vaše*,
tako dolgo ostajajo med nami tekmovalnost,
rivalstvo in destruktivnost.

»Naučimo otroke, kako naj razmišljajo,
in ne, kaj naj mislijo.«

Robert Kiyosaki

Izbira je vedno v naših rokah,
a vsaka izbira ima tudi svoje posledice.

»Ljudje bodo pozabili, kaj ste rekli,
ljudje bodo pozabili, kaj ste naredili,
a nikoli ne bodo pozabili, kako so se ob vas počutili.«

Maya Angelou

Ljudje se vsak dan učimo, razvijamo,
nadgrajujemo in izboljšujemo.
Kar je veljalo za nas v preteklosti,
ni nujno, da velja za nas danes,
in sploh ni potrebno,
da bi to veljalo za nas jutri.

Če bi le znali odložiti skrbi in se posvetiti sedanjosti
ter z zaupanjem dovolili, da se nekatere
stvari razrešijo ali razjasnijo,
bi bili veliko bolj prijetni do sebe in drugih.
S tem bi naše življenje dobilo potencial,
da postane lepše.

»Če nečesa ne znaš razložiti šestletnemu otroku,
tega tudi sam ne razumeš.«

Albert Einstein

Da bi bilo življenje resnično bogato,
potrebujemo ob finančni svobodi tudi strast,
željo po ukvarjanju z nam ljubim področjem.

»Moj cilj je ustvariti si življenje,
od katerega ne bom potreboval dopusta.«

Vir: Thinking Humanity

Če ne delamo stvari le zaradi nagrade in cilja,
ampak vidimo smisel že v poti sami,
nam z ramen odpade veliko breme.
Če znamo dati v situaciji vse od sebe,
potem bomo iz nje vedno potegnili najboljše,
ne glede na izid.

»Beri več knjig in manj objav na Facebooku.
Glej več v oči in manj v računalniški zaslon.
Dotakni se več rok in manj naprav.
Več ljubi in manj sodi.«

Dulce Ruby

Človek preprosto ne more vplivati
na vse dejavnike okrog sebe,
čeprav to nenehno poskuša.

Vztrajnost je izjemno nagrajena.

Včasih nam uspe, včasih ne.

Včasih je trenutka konec in vse je naenkrat mirno,
mi pa se sprašujemo, kako nam je to uspelo;
včasih kljub vsem naporom vzrojimo
in smo potem razočarani.

»Življenje slavi to, kar se že proslavlja.«

Lisa Nichols

Energija teče,
kamor usmerjamo svojo pozornost.

»Mi smo Michelangeli svojih življenj;
umetnine, ki jih ustvarjamo, smo mi sami.«

Joe Vitale

Če si za svoj cilj zadamo v prvi vrsti vsak dan sami sebe razvedriti, opazati pozitivne vidike naših življenj in proslavljati obilje, ki ga že imamo, se sčasoma tej notranji spremembi neizbežno pridruži tudi zunanja.

Gibanje je dobro, gibanje je zdravo in pelje v napredek,
a le, če se ob zunanjem premiku zgodi tudi notranji.

»Ni presenetljivo, da tolikokrat grešimo,
kadar želimo priti na raven razumevanja otroka.
Kako bi sploh lahko poslušali njih,
če ne znamo slišati niti sebe?«

Dr. Shefali Tsabary

»Stopite v akcijo.
To je edina stvar,
ki vas ločuje od vaših sanj.«

Lisa Nichols

Spremembe so neizbežne in so sestavni del našega življenja.
So celo sam namen našega življenja.

»Vsak dan bi se moral usesti in meditirati vsaj 20 minut.
Razen če nimaš časa –
v tem primeru bi moral sedeti eno uro.«

Zen pregovor

Spremembo, rast in razvoj lahko dosežemo po mirni ali boleči poti. Razvoj bo potekal mirneje in lahkotneje, če potrebo po spremembi prepoznamo hitro, preden začne boleče opozarjati nase.

Največ zadovoljstva nam ponavadi prinesejo odločitve,
za katere smo se odločili po globljem razmisleku in svobodno.

Včasih upoštevamo dobronamerne nasvete,
dovolimo, da na nas vpliva okolica,
na koncu pa ugotovimo, da bi morali poslušati sebe.

Mar ni že čas,
da začnemo ustvarjati boljšo in lepšo državo
ter prihodnost?

Vsak človek je unikat in vsak ima svoj slog
izražanja in delovanja.

To nam daje osebni pečat in nas dela posebne.

Svet je zato pester in barvit,
neskončno bolj zanimiv, kot če bi bil poseljen z roboti.

Ker smo edinstveni, tudi puščamo edinstvene odtise v svetu
in ga imamo možnost spreminjati.

»Dela ne bo nikoli zmanjkalo,
otročtva vašega otroka pa bo enkrat konec.«

Poljski pregovor

Namesto da učimo uboganja na ukaz in slepega sledenja navodilom, raje spodbujajmo k raziskovanju življenja.

Zavijajmo rokave in uredimo lastna življenja ter dovolimo svojim otrokom, da enako storijo s svojim.

»Ljudje preveč razmišljamo in premalo čutimo.
Bolj kot tehnologijo potrebujemo človečnost;
bolj kot stroje potrebujemo prijaznost in obzirnost.
Brez teh kvalitet bo življenje surovo in bo vse izgubljeno.«

Charlie Chaplin

Če človek dosledno reševanje vsega, kar mu življenje nudi,
dojame kot vrednoto, je zanj vsaka težava v resnici izziv
in vsak izziv priložnost za napredovanje.

»Kdor išče cilj, bo ostal prazen, ko ga bo dosegel,
kdor pa najde pot, bo cilj vedno nosil v sebi.«

Nejc Zaplotnik

Otrok bo kot vedno sledil našemu zgledu,
saj nima druge izbire –
to naredi samodejno in naravno.

»Edini način, da odlično opravljaš svoje delo, je,
da rad delaš, kar delaš.
Če tega še nisi našel, išči dalje.
Ne zadovolji se z manj.«

Steve Jobs

Sposobni ste.

Pametni ste.

Zmorete se zbrati in prisluhniti.

Vi odločate, kaj boste postali.

Če bomo mi, starši in učitelji, sprejeli svoje delo kot vrednoto,
če se ga bomo znali lotiti radostno,
če bomo ob tem bolj pozorni na pot kot na cilj,
se bo tega naučil tudi otrok.

Če tega ne zmoremo,
najdimo vsaj razumevanje za svojega otroka,
ki se počuti enako kot mi.

Poglejmo se v ogledalo,
nato pa zavijajmo rokave.

»Vaši otroci niso vaši otroci.
So sinovi in hčere Življenja samega.
Prišli so preko vas, a ne iz vas.
In čeprav so z vami, niso vaša last.
Lahko jim daste ljubezen, toda ne svojih misli,
kajti oni imajo svoje lastne misli.
Lahko sprejmete njihova telesa, ne pa njihovih duš,
kajti njihove duše že prebivajo v hiši jutrišnjega dne,
ki je vi niti v svojih sanjah ne morete obiskati.«

Kahlil Gibran (iz knjige Prerok)

Naš cilj je vzgojiti otroke, ki bodo čimprej postali povsem samostojne, izoblikovane in srečne osebe, mi pa se še potrudimo tudi v starejših letih čim bolj poskrbeti sami zase in ne biti v breme svojemu otroku.

»Sem sanjač, ampak nisem edini.«

John Lennon

Priznajmo si: vsak otrokov izbruh je majhen
zrelostni preizkus za nas,
na katerem velikokrat grdo pogrnemo.
Otrok se razburi, mi se razburimo še bolj,
da bi ga z razburjenjem ustavili.
Je to res dobra izbira?

Ko otroci opazujejo zdajšnje odrasle, jih razumem,
da nimajo prav nobene želje postati taki kot mi,
nam slediti in nam verjeti –
saj smo v večini tesnobni, prestrašeni, obremenjeni in napeti.

Kako naj bo človek veder in prijazen,
če opravlja delo, ki ga sovraži?
Kako naj bo človek sproščen in iznajdljiv,
če v šoli ni uril drugega kot pomnjenje podatkov?

»Življenje je kot najtežji šolski izpit.
Mnogo ljudi pade na tem izpitu,
ker prepisujejo od drugih,
a ne vedo, da ima vsak svoj unikaten izpitni vprašalnik.«

Jay Shetty

Postanimo najboljša različica tega,
kar si želimo za svojega otroka.
Potem pa jim preprosto zaupajmo,
da si tudi oni zmorejo ustvariti čudovito življenje!

Edini trenutek, v katerem lahko sploh kaj odločamo, je ZDAJ.

Ga bomo zapravili s stokanjem?

Z oklepanjem bolečine, ki bi že zdavnaj morala tja,
kjer je njeno mesto – v preteklost?

Ali bomo trenutek, v katerem živimo, izpustili,
da se nam izmuzne iz rok,

ker nas tako zelo skrbi za prihodnost?

Mar ga ne bi raje v polnosti živeli ter tukaj in zdaj poskrbeli,
da bo našo prihodnost vredno živeti?

Odločitev je naša.

Moč izbire je v naših rokah.

Morda je čas za novo družbo.

Družbo, kjer znata zakonca težave reševati v ljubezni in se navsezadnje tudi ljubeče raziti, če ugotovita, da je to zanju najboljša izbira.

Družbo, kjer mamice ne jokajo kot majhni otroci, ker jih otroci užalijo, in družbo, kjer se posamezniki zavedajo, da imajo v sebi več moči za vsesplošno zdravje in dobro počutje, kot jo ima tableta. Družbo, kjer se vsak posameznik zaveda, da ni sam na tem svetu, ampak odgovorno sobiva z drugimi.

Družbo, kjer prevladujeta ljubezen in sočutje.

Družbo, kjer so v najglobljih zapisih vsakega posameznika zakoreninjene vrednote poštenosti, dobrote, sočutnosti, poguma, pomoči sočloveku, zvestobe, predanosti ...

In družbo, kjer bomo spontano podelili nasmešek sočloveku,
pobrali papirček s tal,
delili tople objeme in iskrene stiske rok,
kjer bomo jedli zdravo hrano in se gibali na svežem zraku.
Kjer bomo sledili svojemu srcu in z radostjo opravljali delo,
za katero smo bili poklicani.

Misli so povzete iz knjige
**SRČNI UČITELJ – Sabina
Košmrl Kaučič**

Knjiga je namenjena vsem, ki poučujejo, ki so del izobraževalnega sistema in ki so kakor koli soudeleženi pri vzgoji tistih, ki bodo odločali o naši prihodnosti in prihodnosti našega planeta – otrok.

Je poklon učiteljem in staršem, ki vzgajajo, vodijo in učijo iz srca, z globokim razumevanjem, sočutjem in sprejemanjem edinstvenosti vsakega otroka.

Zalozba5ka.com